

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011492
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5619011492.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 29. marca 2022 prejednal odvolanie obžalovaného W. P., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/109/2019 z 26. apríla 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/109/2019 z 26. apríla 2021 bol obžalovaný W. P. (spoločne s Q. T.) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 2.5.2018 asi o 11.05 hod. spoločne prišli osobným motorovým vozidlom zn. VW Polo, evidenčné číslo KE 360 KL, bielej farby, ktoré viedol ako vodič obžalovaný W. P. do Liptovského Mikuláša pred zadný vstup do obchodného domu Stop Shop, kde vozidlo zaparkovali, z vozidla najprv vystúpil obžalovaný Q. T. a následne aj obžalovaný W. P., pričom obžalovaný Q. T. pristúpil k motorovému vozidlu zn. Peugeot Boxer, ev. č. RK 658 CC, bielej farby, ktoré bolo zaparkované na zadnom parkovisku vedľa schodiska a pomocou lámača autozámkov prekonal zámok dverí vodiča a z priestoru kabíny odcudzil čiernu koženú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške 2 179,75 eura a obžalovaný W. P. po celý čas monitoroval pohyb vodiča a majiteľa uvedeného vozidla S. F. vo vnútri obchodného domu a po dokonaní skutku nastúpili do motorového vozidla, na ktorom prišli a z miesta odišli, čím spôsobili škodu S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XXX, S., krádežou vo výške 2 179,75 eura a poškodením zámku dverí motorového vozidla vo výške 694,01 eura, a obžalovaný Q. T. skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T/62/2008 zo dňa 23.2.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/80/2017 zo dňa 12.12.2017 právoplatne odsúdený za trestné činy krádeže podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 9 ods. 2 k § 249c ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov,

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase asi o 08.48 hod. dňa 3.5.2018 prišli spoločne na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Polo ev. č. KE 360 KL na ulicu Rybníkovú v Trnave na parkovisko pred reštauráciou Relax, po čom obžalovaný Q. T. z uvedeného vozidla vystúpil a následne opakovane pristúpil k tam zaparkovanému nákladnému vozidlu zn. Mercedes Sprinter, ev. č. BL 718 RA, bielej farby, z ktorého odcudzil čiernu pánsku koženú tašku zn. Tommy Hilfiger obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 80,- eur vloženú v spone striebornej farby, kľúče od osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, tri zväzky kľúčov, puzdro na doklady a v ňom sa nachádzajúci občiansky preukaz, vodičský preukaz, bankomatovú kartu R., zdravotnú kartičku Dôvera a Tesco kartičku - všetko na meno

E. P. a taktiež čiernu koženkovú peňaženku obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 420,96 eura a stravné lístky rôznych značiek v celkovej hodnote 494,66 eura, zatiaľ čo obžalovaný W. P. dával po celý čas pozor a po odcudzení týchto vecí obvinení z miesta činu spoločne odišli, čím uvedeným konaním spôsobili E. P., bytom L. X., T. odcudzením pánskej koženej tašky s obsahom škodu vo výške 390,- eur a spoločnosti LUNYS, s. r. o., so sídlom Vodárenská 2011/38, Poprad - Veľká spôsobili škodu odcudzením čiernej koženkovvej peňaženky s obsahom škodu vo výške 915,62 eura, pričom obžalovaný Q. T. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.2.2017 sp. zn. 2T/62/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2017 sp. zn. 6To 80/2017, právoplatným dňa 12.12.2017, za trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a za trestný čin neoprávneného vyrobienia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2, § 249c ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a obžalovaný W. P. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Pardubice zo dňa 21.6.2016 sp. zn. 20T/27/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2016 odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky č. 40/2009 Sb. na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Za to súd uložil obžalovanému W. P. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného W. P. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. u obžalovaného zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 15T/40/2018-880 zo dňa 15.4.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 6To/75/2019-970 zo dňa 28.1.2020, právoplatným dňa 28.1.2020, vo výroku o vine a vo výroku o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému W. P. (spolu s obžalovaným Q. T.) uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XXX, S., škodu vo výške 2 179,75 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného W. P. do výroku o treste. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 26.4.2021 (č.l. 591-601 súdneho spisu) vyplýva, že prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie a obžalovaný sa k možnosti podať opravný prostriedok voči rozsudku nevyjadril.

Dňa 10.5.2021 obžalovaný W. P. doručil súdu podanie označené ako odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/109/2019 zo dňa 26.4.2021 (na č.l. 606 súdneho spisu), ktorým žiadal odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám vo veci rozhodol s tým, že bližšie dôvody svojho odvolania proti výroku o treste označeného rozsudku uvedie v osobitnom písomnom podaní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku. Takéto podanie obžalovaným nebolo doručené do konania verejného zasadnutia, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o odvolaní obžalovaného.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného W. P. bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), na to určenom súde a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k opätovnému podaniu odvolania v tej istej veci po výslovnom vzdaní sa práva na jeho podanie, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podali odvolanie (vo výroku o uloženom treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. P. nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný W. P. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom a uplatneným nárokom na náhradu škody. Vzhľadom na tento procesný postup sa odvolací súd otázkou viny nemohol zaoberať, v tejto časti je rozhodnutie okresného súdu právoplatné.

Primárne odvolací súd uvádza, že obžalovaný W. P. urobil vyhlásenie o svojej vine, vrátane právnej kvalifikácie ohľadom skutku z 2.5.2018, pre ktorý bola podaná obžaloba, a toto vyhlásenie okresný súd po zistení kladného stanoviska prokurátora a poškodeného prijal uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Tento skutok okresný súd v zmysle § 122 ods. 10, 13 Tr. zák. posúdil ako čiastkový útok, ktorý s iným čiastkovým útokom, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 15T/40/2018-880 zo dňa 15.4.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 6To/75/2019-970 zo dňa 28.1.2020, právoplatným dňa 28.1.2020, tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu krádeže. Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodol o vine obžalovaného za pokračovací trestný čin krádeže, vrátane nového čiastkového útoku podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd nevykonal a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom, rešpektujúc zásady stanovené zákonom tak pre vykonanie dôkazov, ako aj ich vyhodnotenie (§ 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.).

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí odkazuje. Na tomto mieste krajský súd opätovne pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného.

Obžalovaný bližšie nešpecifikoval odvolacie námietky voči uloženému trestu súdom prvého stupňa. Skutočnosť, že uložený trest odňatia slobody vnímal ako neprimeraný, možno dedukovať z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., na základe ktorého žiadal zrušiť rozsudok okresného súdu vo výroku o treste. Odvolací prieskum bol tak zameraný na všeobecný prieskum zákonnosti konania predchádzajúceho rozhodnutiu o treste, ako aj zákonnosti, primeranosti uloženého trestu obžalovanému za súdenú trestnú činnosť.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému W. P. prvostupňovým súdom je zákonný. Okresný súd pri uložení tohto trestu rešpektoval zásady pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., prihliadol najmä na povahu páchaného trestného činu (dvoch čiastkových úkonov proti majetku) a jeho závažnosť, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Zároveň rešpektoval všetky zákonom stanovené podmienky na uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., čo našlo svoje vyjadrenie vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj v jeho odôvodnení,

v ktorom zodpovedajúcim spôsobom v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil svoje úvahy vedúce ho k uloženiu trestu obžalovanému.

Je vhodné poukázať, že rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 15T/40/2018 zo dňa 15.4.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 6To/75/2019 z 28.1.2020, právoplatným 28.1.2020, bol obžalovaný uznaný vinným za jeden čiastkový útok z 3.5.2018, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže, za ktorý mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Aktuálne stíhaný čiastkový útok z 2.5.2018 spolu s vyššie uvedeným čiastkovým útokom, za ktorý bol obžalovaný už právoplatne odsúdený citovaným rozsudkom, tak tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu krádeže, ako správne posúdil a zdôvodnil okresný súd vo svojom rozhodnutí. Za stíhanú trestnú činnosť súd ukladal obžalovanému trest podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. pri zákonom ustanovenej trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (obžalovaný sa priznal a trestnú činnosť oľutoval - § 36 písm. l/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. - bol už za trestný čin odsúdený) a s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., teda v rámci základnej zákonnej trestnej sadzby. Spoločný trest odňatia slobody uložený obžalovanému W. P. vo výmere 18 mesiacov tak okresný súd oproti pôvodnému trestu uloženému vyššie označeným právoplatným rozsudkom navýšil len minimálne, skôr symbolicky len o dva mesiace. Takto uložený trest rešpektuje minimálnu zákonnú požiadavku, že ukladaný spoločný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. S prihliadnutím na následok spáchanej trestnej činnosti (výšku spôsobenej škody pri dvoch čiastkových útokoch), osobu obžalovaného a jej sklonov k páchaniu najmä majetkovej trestnej činnosti (s poukazom na 5 odsúdení zaznamenaných v odpise registra trestov), odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu, ktoré by nasvedčovali tomu, že uložený trest je neprimeraný. Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest je trest z pohľadu dosiahnutia jeho účelu ešte mierny, pretože okresný súd preferoval prejavovaný postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti - priznanie, oľutovanie skutku a prísľub nahradenia škody poškodenému.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Výroky, ktorými bol zrušený skorší právoplatný rozsudok špecifikovaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, sú len dôsledkom aplikácie zákonného ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. o uložení spoločného trestu.

Na základe týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného W. P. zamietol postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.